

Suriye kurşunu adres sormadı

Akçakale'de Suriye tarafından gelen serseri kurşun önce 5 yaşındaki Zehra'yı, ardından 35 günlük bebeğini emziren annesi Hedle'yi vurdu. İşte anne-kızın o zamandan bugüne yaşadıkları...

"Allah korudu. Allah korudu."

Annesinin kucağındaki 35 günlük İsa bebeğe bakarken böyle defalarca aynı cümleyi tekrarlıyoruz. Yeni doğan bebeğini emzirirken yanında oturan 5 yaşındaki kızı Zehra ile balkondan giren mermiye hedef olan Hedle Alma (35), hala olayın şokunda. Şanlıurfa'nın Akçakale ilçesinde Suriye sınırında çatışmaların yoğunlaştığı salı günü, Hedle hanım 35 günlük bebeğini evlerinin 2. katında emzirirken kızı Zehra yanlarına çıkmış. Zehra, kardeşi İsa'ya çok düşkün. Sohbetimiz sırasında devamlı gidip gelip kundaktaki kardeşinin minicik elma yanaklarına öpücükler konduruyor. Olayın olduğu gün de yine annesi kardeşini emzirirken öpmek için uzanmış. İşte Hedle hanım, "Kızım şimdi sırası değil, bırak" diyerek elini havaya kaldırarak Zehra'yı uzaklaştırmaya çalıştığı sırada olmuş ne olmuşsa. Kapısı açık balkondan içeri giren mermi Zehra'nın kolunu delip geçtikten sonra annesinin eline saplanmış. Zehra çılgık çılgığa bağırılmaya başlamış. Hedle hanım, yaralı eliyle bebeğini taşıırken diğer eliyle de Zehra'nın kolunu tutarak can havliyle merdivenlere atılmış. Elinden akan kan İsa bebeğe de bulaşmış: "Zehra çok ağlıyordu. Eti koptu. Bir elimle onun kolunu tutuyordum. Diğer kolumda bebek. Yallah dedim, dışarı atıldık."

35 yaşındaki Hedle, 5 yaşındaki kızı Zehra ve 35 günlük bebeğiyle birlikte vuruldukları gün yaşananları Milliyet'e anlattı. Hedle ana, gittikleri hastanede önce Suriyeli yaralıları sonra da kendilerine bakıldığını iddia etti.
Fotoğraf: Hüseyin Özdemir

Kime şikayetçi olacağız?

Yengesi Emine hanıma, "Vurulduk, vurulduk" diye seslenince komşular koşmuş imdada. Zehra'nın sallanan etini gören dayısı bayılmış. Komşularla arabaya atlayıp Akçakale Devlet Hastanesi'ne gitmişler. Hedle hanım, vahim bir iddiada bulununca şaşkınlıkla onu dinliyoruz: "Biz hastaneye gittik. Önden pansuman yaptılar. Bizden sonra Suriyeli yaralılar getirildi hastaneye. Önce onları aldılar ameliyata. Sonra da elimdeki kurşunu çıkarmak için bana baktılar." Araçta konuşan Zehra ile yanımızda otururken Türkçe bilmediğinden bakışmakla yetiniyoruz. Küçük kız hala kendine gelememiş. Korku dolu bakışlar fırlatırken annesi kızının ilk gece uyuyamadığını anlatıyor. Hala da geceleri ara sıra uykusundan uyanıyormuş. Hedle hanımın eşi Mustafa Alma, Malatya'da hamallık yapıyor. Telefon gelince kendini Akçakale'ye nasıl attığını bilmiyor: "Eşim telefon açtı. Şoka girdim. Hemen atlayıp geldim." Mustafa bey, mağduriyetlerini nereye bildireceğini düşünüyor kara kara. "Kime şikayetçi olayım, bilemedim" derken düşünceli. Ayda "taş çatlasa" 600 lira kazanan Mustafa bey, iş için birkaç gün içinde Malatya'ya dönmek zorunda: "Ben gidince bunlara kim bakacak, bilmiyorum."

Top sesine ağlıyorum

Alma ailesi, o günden beri korkudan üst kata hiç çıkamamış. Çoluk çocuk giriş kattaki babaanneyle dedenin evinde kalıyorlar. Olay gününden beri gözüne uyku girmeyen Hedle Alma, "Geçen gece havan topu sesi gelince oturdum korkudan ağladım" derken çocukları için endişe ettiğini söylüyor. Tek eliyle 35 günlük bebeğine bakmakta zorluk çekiyor ama yapacak bir şey yok: "Şimdi rezil oldum. Kayınvalidem, kayınpederim yardım ediyorlar ama onlar da yaşlı. Çamaşırıları da elde yıkıyorum, çamaşır makinesi yok. Mecbur her işi yapıyorum." Hedle hanım olayı anlattıktan sonra bizi üst kata çıkararak kurşunun

isabet ettiği sırada oturdukları yeri gösteriyor. Silinmiş olmasına rağmen merdivenlerde ve halıda hala kan izleri var. Zehra hep suskun. İsa bebek ise bahçede mışıl mışıl beyaz cıbinlikli beşiginde melek gibi uyuyor. Aşağı indiğimizde Hedla hanım oğluna bakmaya kıyamazken ucuz kurtulduklarına şükrediyor: “Daha kırk günlük olmadı. Allah korudu.”